

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (مقدمه)

استعمال لفظ مشترک ۱

جلسه ۲۸

استاد جیدی

استعمال لفظ در بیش از یک معنی

بدون شک استعمال لفظ مشترک در یکی از معانی اش به کمک قرینه‌ی معینه جایز است و اگر قرینه‌ای وجود نداشته باشد، لفظ مجمل شده و دلالتی بر معنای مشخص ندارد.

محل بحث و اختلاف: جواز اراده اکثر از معنای واحد از لفظ مشترک در استعمال واحد است. بدینگونه که از لفظ واحد، هر یک از معانی مستقلا اراده شود به طوری که گویا لفظ برای دلالت بر همان معنی، استعمال شده است و اقوال زیادی نقل شده.

قول صحیح نزد مصنف: چنین استعمالی جایز نیست.

دلیل: استعمال هر لفظی در یک معنا، به معنای ایجاد آن معنی به وسیله‌ی آن لفظ است، البته این وجود، حقیقی نیست بلکه وجود جعلی تنزیلی است، چون وجود لفظ، به منزله‌ی وجود معنی است.